

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ मरणे उपस्थिते सति यातः पलायितोऽस्मि वाध्रीणसः मेषविशेषः यस्य नासापुटयोर्वध्रीसदृशं चर्म भवति द्विपः द्वाभ्यां वक्रकर्णाभ्यां पिबतीति द्विज इति पाठे रुष्णपीवो
धृष्टद्युम्नस्य यमयोर्वीरस्य च शिखंडिनः ॥ पश्यतां द्रौपदेयानां पंचालानां च सर्वशः ॥ ११ ॥ एतान् जित्वा महावीर्यः कर्णः शत्रुगणान् बहून् ॥ जितवान् मां महाबा
हो यतमानो महारणे ॥ १२ ॥ अभिस्त्य च मां युद्धे परुषाण्युक्तवान् बहु ॥ तत्र तत्र युधां श्रेष्ठपरिभूय न संशयः ॥ १३ ॥ भीमसेनप्रभावात्तु यज्जीवामि धनं जय ॥
बहुना त्रकिमुक्तेन नाहंत सोऽदुमुत्सहे ॥ १४ ॥ त्रयोदशाहं वर्षाणि यस्माद्भीतो धनं जय ॥ न स्म निद्रां लभे रात्रौ न चाह नि सुखं क्वचित् ॥ १५ ॥ तस्य द्वेषेण संयुक्तः प
रिदल्ये धनं जय ॥ आत्मनो मरणे यातो वाध्रीणस इव द्विपः ॥ १६ ॥ तस्यायमगमत्कालश्चित्तयानस्य मे चिरं ॥ कथं कर्णो मया शक्यो युद्धे क्षपयितुं भवेत् ॥ १७ ॥
जाग्रत्स्वपंश्च कौंतेय कर्णमेव सदा त्यहं ॥ पश्यामि तत्र तत्रैव कर्णभूतमिदं जगत् ॥ १८ ॥ यत्र यत्र हि गच्छामि कर्णाद्भीतो धनं जय ॥ तत्र तत्र हि पश्यामि कर्णमेवा
ग्रतः स्थितं ॥ १९ ॥ सोऽहं ते नैव वीरेण समरेष्वपलायिना ॥ सहयः सरथः पार्थ जित्वा जीवन् विसर्जितः ॥ २० ॥ को नु मे जीवितेनार्थो राज्येनार्थो भवेत्पुनः ॥ ममै
वं विक्षतस्याद्य कर्णेनाहवशो भिना ॥ २१ ॥ न प्राप्तपूर्वयद्भीष्मात्कृपाद्रोणाच्च संयुगे ॥ तत्प्राप्तमद्य मे युद्धे सूतपुत्रान्महारथात् ॥ २२ ॥ सत्वां पृच्छामि कौंतेय य
थाद्य कुशलं तथा ॥ तन्ममाचक्ष्व कालं नयथा कर्णो हतस्त्वया ॥ २३ ॥ शक्रतुल्यबलौ युद्धे यमतुल्यः पराक्रमे ॥ रामतुल्यस्तथास्त्रेण सकथं वै निषूदितः ॥ २४ ॥
महारथः समाख्यातः सर्वयुद्धविशारदः ॥ धनुर्धराणां प्रवरः सर्वेषामेकपुरुषः ॥ २५ ॥ पूजितो धृतराष्ट्रेण सपुत्रेण विशांपते ॥ त्वदर्थमेव राधेयः सकथं निहतस्त्व
या ॥ २६ ॥ धार्तराष्ट्रो हियोधेषु सर्वेष्वेव स दार्जुन ॥ तव मृत्युरणो कर्णं मन्यते पुरुषर्षभ ॥ २७ ॥ स त्वया पुरुषव्याघ्र कथं युद्धे निषूदितः ॥ तन्ममाचक्ष्व कौंतेय यथा
कर्णो हतस्त्वया ॥ २८ ॥ युध्यमानस्य च शिरः पश्यतां सुहृदां हतं ॥ त्वया पुरुषशार्दूलसिंहेनैव यथारुरोः ॥ २९ ॥ यः पर्युपासीत् प्रदिशो दिशश्चत्वांसूतपुत्रः सम
रेपरीप्सन् ॥ दित्सुः कर्णः समरे हस्तिपद्मवंसहीदानीं कंकपत्रैः सुतीक्ष्णैः ॥ ३० ॥ त्वयारणे निहतः सूतपुत्रः कच्चिच्छेते भूमि तले दुरात्मा ॥ प्रियश्च मे परमो वैरुतो यं
त्वयारणे सूतपुत्रं निहत्य ॥ ३१ ॥ यः सर्वतः पर्यपतत्त्वदर्थं सदा चित्तो गवितः सूतपुत्रः ॥ स शूरमानी समरे समेत्य कच्चित्त्वयानिहतः संयुगे सौ ॥ ३२ ॥ रौक्मवंरं ह
स्ति गजाश्वयुक्तरथं प्रदित्सुर्यः परेभ्यस्त्वदर्थं ॥ स दारणे स्पर्धते यः स पापः कच्चित्त्वयानिहतस्तान् युद्धे ॥ ३३ ॥

रक्तशिराः श्वेतपक्षो विहंगमः स वै वाध्रीणसः प्रोक्तो याज्ञिकैः पितृकर्मणीति प्राञ्चः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ अयं सूतपुत्रः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥